

NADRĄBIĆ (1) *vb pf*

part praet act nadrąbiwszy.

Sł stp brak, Cn s.v. nachudł, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Ułożyć na wierzchu drzewo na zraqb, tj. łączone nacięciami [czego czym]: Nadrąbiwszy drzewem ónego Vpułtu/ ząbiy palmi gęfto przez chróft ónę ściánę Strum M4.

Formacje współrdzenne cf RĄBAĆ.

LW